

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

129. An Archiepiscopus ejusque Vicarius absolvere poßint
excommunicatum à Suffraganeo ejusve Vicario.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

quando Episcopus esset in Diœcesi, vel in loco propinquo, excommunicatus ab Episcopo, ab eodem sit absolvendus juxta ea, quæ tradit Abb. in c. quis contra de offic. deleg. in c. quod à delegato Episcopi, recusati vel non recusati appellari possit ad Vicarium Episcopi, Episcopo præsente in Diœcesi vel loco vicino, in quo etiam dicitur præsens juxta Abb. l. cit. & juxta dicta alias, quod Vicarius Archiepiscopi non possit excommunicare Suffraganeos, ubi Archiepiscopus presens est. Quæ tamen distinctione locum non habet, ubi Vicarius haberet speciale mandatum Episcopi ad absolvendum excommunicatos. Sbroz. num. 19. Vicarius siquidem ex speciali mandato absolvendi excommunicatos, potest etiam absolvere in casibus Episcopo reservatis. Sbroz. ibid. citatis Rebuff. in pr. benef. tit. form. Vicariat. num. 179. Lanceill. in insit. Iuris Can. de penit. & remiss. juxta Trident. sess. 24. c. 6.

Quæstio 127. An Vicarius Episcopi absolvere possit excommunicatum à delegato Episcopi?

Respondeo affirmative, sequitur à fortiore ex dictis quest. preced. ea enim fortius militare videntur contra delegatum Episcopi, si militent contra Episcopum delegatum juxta regulam c. autoritate, de concess. prob. in c. Sbroz. l. 2. q. 125. num. 7. Huc quoque facit, quod apud eundem num. 8. tradit Archid. in c. 2. de consuetud. in c. & illum secuti Cardin. in Clem. 2. de rescr. num. 25. Felin. in c. si quis de foro compet. num. 3. Rot. decis. 371. tit. de offic. Vicar. in novis. & plures alii apud Sbroz. num. 9. nempe quod à deputato Episcopi appellari possit ad ejus Vicarium tanquam ad unum idemque Consistorium. Item, quæ tradit apud Sbroz. num. 10. Innoc. in c. prudentiam. num. 14. nempe quod delegatus unus Episcopi possit absolvere excommunicatum ab aliis delegatis ejusdem Episcopi, adeoque à fortiore id quoque possit Vicarius Episcopi, habens cum eo idem Consistorium, & qui majora potest quam delegatus, ut Felin. in c. quod sedem. de offic. Ordinar. num. 2. Bald. in l. aliquando. ff. de offic. Procons. num. 7. Neque his obstat, quod excommunicatus à delegato Papæ à nullo alio absolviri possit, quam à Papa, etiam delegato excommunicante mortuo. Nam delegatus Papæ, & Papa non constituant idem tribunal, sicut Episcopus & Vicarius ejus. Sbroz. num. 13. qui tamen ipse num. 14. inheret distinctioni à se date, quod nimur præsentे Episcopo Vicarius ejus absolvere nequeat excommunicatum à delegato Episcopi; arque Vicarium non habere in omnibus idem Consistorium, sed tantum in iis, quæ competit ratione jurisdictionis ordinariae. Notandum quoque hic, quod tradit Sbroz. l. 2. q. 176. quod si Papa mandet cuiquam ut absolvat excommunicatum ab Episcopo vel ejus Vicario, mandatum hoc se non extendat ad excommunicatum à delegato Episcopi. Pro quo citat Calder. cons. 11. de sent. excom. Pavin. de potest. capit. sed. vac. p. 2. q. 6. in fine, &c.

Quæstio 128. Num vice versa Episcopus absolvere possit excommunicatum à suo Vicario?

Respondeo affirmative: Sbroz. l. 2. q. 177. num. 1. majus siquidem est imperium Episcopi quam Vicarii, majusque privilegium, & firmior

jurisdic̄. ut Gemin. in c. licet. de offic. Vicar. in c. num. 6. Bald. in l. sed si hæc. §. semper. ff. de injus. vocand. in fine. Felin. in c. cum olim. il. 2. de offic. delegat. in princip. & plures alii apud Sbroz. l. cit. num. 2. adeoque si Vicarius posset absolvere excommunicatum ab Episcopo, à fortiore poterit Episcopus, utpote qui Vicarium constitut, & cuius nomine competit Vicario jus dicendi, absolvere excommunicatum à Vicario suo. Quod si tamen Vicarius fulminasset censuram in casu aliquo sibi delegato (intellige per Papam) non poterit fulminatus absolvī ab Episcopo. Sbroz. loc. cit. num. 4. juxta c. pastoral. §. praeterea. de offic. delegat. & ibi Felin. num. 9. uti nec Episcopus cognoscere potest causam Vicario suo delegatam. Sbroz. loc. cit. num. 3. citatis Anch. in Clem. 2. de rescr. col. 1. Imol. ibidem num. 14. Zabarel. num. 10. Bertachin. de Episc. l. 4. p. 3. tit. de author. Episc. circa Judic. num. 39. Et hæc, etiam si causa delegata fuisset Vicario sub nomine dignitatis (intellige Vicariatus) & eo nomine censuram inflinxisset. Sbroz. l. cit. n. 6.

Quæstio 129. An Archiepiscopus ejusque Vicarius absolvere possint excommunicatum à Suffraganeo, ejusve Vicario?

Responderet affirmative Sbroz. l. 2. q. 178. n. 3. ubi: certum est excommunicatum à Vicario Episcopi Suffraganei absolvī posse ab Archiepiscopo vel ejus Vicario, ad quem provocavit c. venerabilibus. de sent. excom. in 6. uti & in c. ad reprimendum. de offic. Ordinar. & ibi Hostiens. Jo. And. & Abb. in c. ab excommunicato. de rescr. n. 12. &c. Procedit responso, etiam si lata fuisset excommunicatio post appellationem; quia constito, quod ex tali causa ad Metropolitanum fuere appellatum ad caucelam, relaxanda est ab eo excommunicatio, accepta cautione de parendo mandatis. Sbroz. l. cit. n. 2. juxta cit. c. venerabilibus. §. sed si. & ibi Jo. And. & c. per tuas. de sent. excommunic. & ibi Abb. n. 6.

2. Limitanda tamen est responsio primò, ita ut si certum sit, sententiam excommunicationis esse justam, remitti debeat ad excommunicatorem. Sbroz. l. cit. num. 3. juxta cit. c. venerabilibus. §. sane & Abb. loc. ult. cit. Quin & in dubio honestius fit remittere absolutionem Suffraganeo. Sbroz. n. 4. juxta cit. §. sane & Abb. l. c. nisi tamē excommunicator requisitus malitiosè denegasset excommunicato absolutionem. Sbroz. n. 3. citans §. sane juncta Gl. p. exhibens. & per tuas. c. cum contingat. c. prudentiam. de officio. delegat.

3. Limitanda secundò ut procedat, ubi excommunicatus à Suffraganeo ejusve Vicario provocasset ad Archiepiscopum, secus, si eundem adivisset per modum querelæ; regulariter enim querelam hujusmodi non debet audire Archiepiscopus ejusve Vicarius; quia non sunt judges nisi in causa appellationis, juxta c. pastoral. de offic. Ordinar. & c. per tuas & ibi canonista, & ideo excommunicatus remitti tunc debet ad excommunicatorem absolvendus. Sbroz. loc. cit. num. 6. & seq. Quod ipsum tamen de non adiunctione Metropolitani per viam querelæ sic sublimitandum: nisi excommunicatio effet evidenter nulla vel injusta, vel si periculum effet in mora, vel quando aliquis subditus Suffraganei fuit excommunicatus ad instantiam partis & petit coram Archiepiscopo puniri Suffraganeum de excommunicationis iniustitia, juxta c. sacro. de sent. excommunic. & ibi Abb. & c. vel quando subditus Suffraganei fuit excommunicatus ex officio Judicis, non ad partis instantiam; in omnibus enim his casibus potest.

Vicarii Episcopi.

51

poteſt excommunicatus adire Archiepiscopum, vel ejus Officiale per viam querelæ, & tunc absolvi debet excommunicatus ante cauſa cognitionem, recepta prius ab ea idonea cautione de ſtando juri, & parendo mandatis. Sbroz. tit. q. 178. num. 9. & 10. citans c. venerabilibus, & ibi Gl. Jo. And. juncto c. cum desidero, defent. excommunicatus & Abb. in c. ad reprehendam. & in c. per tuas. & in c. ab excommunicato. Quod verò dicitum, quod excommunicatus nulliter absolvitur debet, eftad cautelam; de neceſſitate enim auditur. excommunicatus nulliter non petita abſolutione Sbroz. num. 1. ex Abb. in c. per tuas. num. 3. & 9. contumax tamen excommunicatus absolvitur non potest, niſi præſtitā dicta cautione de ſtando juri, & ſolutis expenſis. Ubi tamen probatur contumax, non verò, ſi ſolum præſumatur contumax. Sbroz. num. 12. citans Innoc. in c. prudentiam de off. delegat. Covar. in c. alma mater. p. 1. §. II.

Quæſtio 130. An Vicarius poſſit abſolvere à casib⁹ Episcopo reſervatis?

1. R Eſpondeo: ſine ſpeciali commiſſione Episcopi nequid ejus Vicarius generalis, dum Sacerdos eſt, abſolvere à casib⁹ teu peccatis Episcopo reſervatis; quia haec potestas non venit in generali commiſſione officii Vicariatus. c. de panis. & remiſſi. in 6. Pith. ad tit. de off. Vicar. num. 26. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 30. Pax Jord. l. 3. tit 4. num. 12. citans Rebuſſ. in pr. benef. tit. form. Vicar. num. 170. Piacel. p. 2. c. 2. num. 15. Barbos. Iuris eccl. l. 1. c. 15. num. 25. citans Uglolin. de off. Episc. c. 4. §. 7. num. 2. Gallet. in margarit. casuum. v. Vicarius. Sbroz. l. 2. q. 19. num. 2. & 3. Sed neque id ipſum ſine ſpeciali concesſione committere poſteſt aliis ob eandem rationem. Pith. l. cit. neque per ſe ipſum, neque per alium id poſterit, etiam ubi Vicarius prædeceſſor talem poſteſtatem habuifſet. Ventrigl. l. cit. citans Genuenſ. in prax. Eed. q. 278. Merroll. Th. mor. p. 3. diſp. 7. c. 6. dub. 17. n. 408. Quid si tamen Vi. arius generalis citra talem ſpeciali commiſſionem ſibi factam abſolvere tentat, adeoque egift nulliter, non tamen incurrit ſententiam; ſiquidem Clem. 1. de privileg. abſolventibus à casib⁹ reſervatis Episcopo intentans excommunicationem, loquitur tantum de regularibus, non autem de ſecularibus. Pax Jord. loc. cit. juncto num. 10.

2. Muſtoque jam minus Vicarius Episcopi ſine ſpeciali commiſſione poſteſt abſolvere à casib⁹ Papalibus ſeu Papæ reſervatis, qui per accidens ad Episcopum devolvuntur ob impedimentum ſeu diſſicultatem adeundi Papam, vel ex ſpeciali privilegio Episcopis in perpetuum confeſſo, quale habetur in Trident. ſeff. 24. c. 6. nam eo ipſo, quod talia ad Episcopum jure ordinario & communi non ſpectant, non competunt etiam Vicario ex commiſſione generali ſive communi. Pith. loc. cit.

3. Poſteſt nihilominus Episcopus non tantum in cauſa particulari, ſed etiam generaliter alteri perſonæ idoneæ, adeoque muſto magis Vicario ſuo, delegarē poſteſtatem à casib⁹ ſibi reſervatis. Item à casib⁹ Papalibus, qui per accidens ſunt Episcopales, vel ex ſpeciali privilegio ad eos ſpectant. Pith. loc. cit. citans Sanch. de matrim. l. 2. d. 40. num. 17. Navar. l. 5. de privileg. conf. 11. num. 4. ea ſiquidem, quæ ad jurisdictionem ordinariam ſpectant, poſſunt abſolute & generaliter delegarī; ejusmodi autem facultas abſolvendi tranſeat in jurisdictione

P. Leuren. Vicarius Episc. Tract. I.

tnem ordinariam, cum ſit annexa Episcopali digniati in perpetuum. Unde licet opus ſit ſpeciali delegatione ſeu commiſſione, cum non competent Vicario ratione generali officii ſui ſeu Vicariatus, prout dicitur in Trident. l. cit. poſterit tameu illi delegarī generalis facultas abſolvendi ab hujusmodi cauſib⁹, quotiescunque occurruunt. Ita ferè Pith. l. cit. quod verò Vicarius dum ex ſpeciali commiſſione habet hanc facultatem generali abſolvendi à diſtis cauſib⁹, poſſit eam iubidelegare alteri, faltem hic & nunc abſolvendi à tali cauſa, ex eo ſequi videtur, quod ubi Princeps, quæ ſunt ordinariae jurisdictionis, delegarat alteri, hic subdelegare poſfit. Unde jam ſequitur, quod ſi Vicarius ipſe incederit in cauſum reſervatum Episcopo ſeu Episcopalem, abſolviri poſſit ab eo, cui Vicarius hanc poſteſtatem ſubdelegavit. Barbos. loc. cit. citans Ugo. Lin. de Episc. c. 39. num. 2. Floron. de cauſib⁹ reſerv. pp. 1. c. 3. §. 1. num. 1. Dian. refol. mor. p. 1. tract. 4. reſol. 142.

Quæſtio 131. An Vicarius habens ſpeciale mandatum abſolvendi à casib⁹ Episcopo reſervatis, vel etiam Papalibus Episcopo comiſſis, poſſit vi illius abſolvere ab hereti in foro conſciencie?

R Eſpondeo negativè: Pith. cit. num. 62. in fine. citans Navar. l. 1. de confit. conf. 1. n. 89. Laym. de jurisdictione ordinari. conclus. 96. Item Sbroz. l. 2. q. 20. juxta expreſſum textum Trident. ſeff. 24. c. 6. ubi, poſquam voluit, licere Episcopis in quibusdam cauſib⁹ occultis, etiam Se. li. Apostolica reſervatis, quoſcunq; ſibi ſubditos in Diocesē ſua per ſe ipſos aut Vicarium ad id ſpecialiter deputandum in foro conſciencie gratis abſolvere, &c. subdit: idem & in hereti crime in eodem foro conſciencie eſtantum, & non eorum Vicarius ſit permiffum, &c. Unde jam etiam ab Episcopo hanc facultatem abſolvendi ab hereti non poſſe concedi Vicario videtur. Et ſic expreſſe tenet Barbos. de poſteſt. Episc. allegat. ſ. 4. n. 86. ubi: nec de licentia Episcopi poſteſt ſubditos à crime hereti abſolvere Vicarius.

Quæſtio 132. An Vicarius Episcopi generalis in ſpiritualibus, ſi ſit ſacerdos, ex officio ſuo generali ſine ſpeciali mandato abſolvere poſſat omnes Diocesanos à casib⁹ Papæ aut Episcopo nos reſervatis?

1. R Eſpondeo affirmative: Barbos. l. cit. num. 92. ubi: ipſe Vicarius generalis ex vi mandati generali poſteſt fidelium confeſſiones audire. Citat Ricciū in pr. aurea. refolut. 284. Monet. de committ. ultim. volunt. c. 7. num. 42. Pith. cit. num. 62. in fine. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. num. 15. Laym. in c. ſicet. de off. Vicar. in 6. num. 4. citans Sylv. in ſum. v. confeſſor. Henrīc. l. 6. c. 13. num. 3. attingens de communi praxi. Eſt enim Ordinarius totius Diocesēſ, & ſuperior Parochorum, ut AA. citati; & venit nomine proprii Sacerdotis, cui peccata ſemel in aucto confienda, non ſolam Parochus preſbyter, ſed & Episcopus, & legatus in provincia, & Vicarius generalis Episcopi. Sbroz. l. 2. q. 14. num. 2. Unde jam fruſtrane ponitur à Sbrozio loc. cit. num. 3. hac declaratio; nempe quod id poſſit Vicarius, ſi ab Episcopo habet ejuſmodi poſteſtatem; cum eam, ut diſtum, habeat ex generali commiſſione Vicariatus.

E 2

2. No